SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 19 **Číslo 2**

ÚNOR 2018

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí
Připravujeme
Příspěvky
Kdo vymyslel…
Zdraví
Známé osobnosti
Přečetli jsme za vás…
Fotografie z akcí
Rekordy …
Trénování paměti
Zasmějte se s námi
Křížovky
Kronika
Citáty

Ohlédnutí za lednem… **DpS Koutkova**

ppppppp

Ohlédnutí za lednem….

*Ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
pppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

Příspěvky
ppppppp

vvvv

Kdo vymyslel …
vvvv

Historie svatebních zvyků

V minulosti měla družba významnou obřadní funkci, dnes se tato úloha přesunula na svatební svědky a je to většinou člověk určený k obveselování ostatních, proto je dobré volit někoho blízkého, ale zároveň vtipného, výřečného a organizačně schopného. Družičky se měly v minulosti co nejvíce podobat nevěstě a tímto způsobem měly zmást zlé duchy, aby nepoznaly, která z dívek je nevěsta a nemohli nad ní „páchat zlé moci“. Často se jednalo o mladé dívky, panny, z rodiny nevěsty nebo alespoň ze stejné vesnice. Dnes družičky nejčastěji zdobí auta, svatebčany a starají se o zábavu hostů. Často se jedná o malé děti, pro které je tato funkce hlavně zábavou. Dříve se ovšem nošení závoje nevěstám nekonalo.

Tradice, která zůstává zachována, nebo jen s malými odchylkami, jsou **svatební šaty a její doplňky**. Šaty nevěsty mají být bílé, jako symbol čistoty a panenství. Do konce 1. Republiky zdobil nevěstu myrtový věneček se závojem. Závoj značil podřízenost ženichovi, jako svému manželovi, a do poslední chvíle měl skrývat panenskou cudnost dívky.

Za první světové války přirozeně docházelo k úbytku kapitálu a ke snížení schopnosti pořádat nákladné a honosné obřady. Šaty se omezovaly na levnější materiály a často byly později přešívány na peřinky pro děti nebo na jiné účely. Móda svatebních šatů za první republiky již více méně korespondovala se soudobou módou. Tedy sukně se zkracovaly, již se tak důsledně nedbalo na dlouhé šaty nevěsty. Důsledně se ovšem dodržovala „dekoltáž“ tedy šaty byly zpravidla až ke krku.

O pověrách často mluvíme, jakoby byly naše vlastní, i když je vymysleli naši předci již dávno. Říká se, že snoubenci by neměli trávit předsvatební noc v jednom domě, je tedy dobré snoubence vyslat na poslední předsvatební noc k rodičům, aby ho dobře ohlídali a on si neudělal bujarou noc s kamarády – i když dnes je právě toto v módě.

Dále se říká, že by ženich neměl vidět šaty nevěsty dříve než před obřadem, pověra říká, že kdo spatří svůj protějšek ve svatební den jako první, bude mít v manželství navrch – tedy je dobré, aby nevěsta byla bdělá a uviděla svého milého ve svatební den jako první.

Nevěsta by měla mít ve svatební den oblečeno všechno nové, začíná nová etapa jejího života. Dále jednu věc vypůjčenou a jednu věc starou, často nějaký šperk, který má v rodinné historii význam, také něco darovaného a něco modrého. Na novomanžele se při odchodu z obřadní síně hází zrnka rýže, což symbolizuje blahobyt a štěstí v budoucím životě.

Kdo vymyslel …

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvwwwwwwwwwvvvvwwwwwwvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

Zdraví
Vvvv

Životní příběh Josefa Sodomky

Josef Sodomka starší

Josef Sodomka st., otec hrdiny našeho příběhu, se narodil 2. listopadu 1865 v obci Krouna na Skutečsku. Po krátké školní docházce nastoupil do učení ke koláři panu Hálovi do Choltic. V roce 1882 se zde vyučil a ještě několik let pracoval jako dělník u svého mistra. Nedlouho poté odešel na zkušenou do zahraničí, kde získal velmi dobrou praxi v konstrukci a výrobě různých typů vozidel, zejména kočárů a saní.

V roce 1895 se přestěhoval do Vysokého Mýta, kde nejprve pracoval jako řadový dělník, ale v první polovině roku 1896 se mu podařilo osamostatnit a v pronajatých prostorách začal provozovat kolářskou živnost. Díky jmění své manželky Kateřiny mohl záhy zakoupit malý dům s rozlehlou zahradou a nezastavěným okolím. Tím položil základ svého podniku, který až do zahájení první světové války stále rozšiřoval a zvyšoval počty svých zaměstnanců.

V roce 1914 jeho továrnu postihl útlum výroby; o dva roky později dokonce musel začít pracovat jako dělník v mladoboleslavské firmě Laurin & Klement. Po vzniku Československé republiky se vrátil k výrobě kočárů do Vysokého Mýta, ale o jeho výrobky již nebyl téměř zájem. Další ranou pro něho byla smrt manželky a dvou dcer na tuberkulózu. Naštěstí tato zákeřná nemoc minula syna Josefa, jehož nadšení pro výrobu karoserií se stalo zásadním pro další vývoj továrny. V říjnu 1930 prodal svému synovi polovinu podniku a odešel do ústraní. Zbylá část továrny patřila jeho druhé manželce Bohumile. Ta zemřela v roce 1931, také na tuberkulózu. Sám zakladatel továrny zemřel po krátké nemoci 8. června 1939 ve Vysokém Mýtě.

Josef Sodomka mladší

Pokračovatel rodinné tradice Josef Sodomka se narodil 7. června 1904 ve Vysokém Mýtě. Již od raného dětství pozorně sledoval práci svého otce, která jej zaujala natolik, že se rozhodl jít v jeho stopách. Výuční list získal právě v podniku svého otce, kde si učil kolářství v letech 1918 až 1920. V roce 1921 odešel studovat na Státní odbornou školu v Kašperských Horách, jejíž absolvováním o rok později získal vysvědčení, které jej opravňovalo k samostatné kolářské živnosti. Podařilo se mu přesvědčit otce, že budoucnost podniku je ve výrobě karosérií pro automobily. Během několika let se umění mladého Josefa Sodomky stalo známým nejen v Československu, ale také za hranicemi a poptávka po krásných a originálních vozech karosovaných ve Vysokém Mýtě se stále zvětšovala.

I když podnik zasáhla velká hospodářská krize na počátku 30. let, nedošlo k výraznému omezení výroby. Druhá světová válka výrazně omezila a později zastavila produkci osobních automobilů; páteř výroby tvořily zejména autobusy a užitkové vozy. Po květnu 1945 Sodomka opět navázal spolupráci s československými výrobci osobních automobilů a jeho velikou touhou bylo zřízení moderního karosářského studia a vznik specializované střední odborné karosářské školy.

V roce 1948 došlo k uvalení národní správy na Sodomkovu továrnu a bývalý majitel se stal podnikovým ředitelem. Tuto funkci zastával Josef Sodomka více než dva roky. 16. listopadu 1950 byl ale ve svém bytě ve Vysokém Mýtě zatčen, poté převezen na Krajské velitelství StB v Pardubicích. Zanedlouho byl přesunut do vazební věznice v Chrudimi. Na Josefa Sodomku bylo podáno trestní oznámení pro „pletichy proti znárodnění, daňové machinace a podezření z vyzvědačství“. Vyšetřovatelům se nelíbilo zejména to, že několik dní před znárodněním své továrny převedl z účtu podniku na svůj soukromý 2 miliony korun.

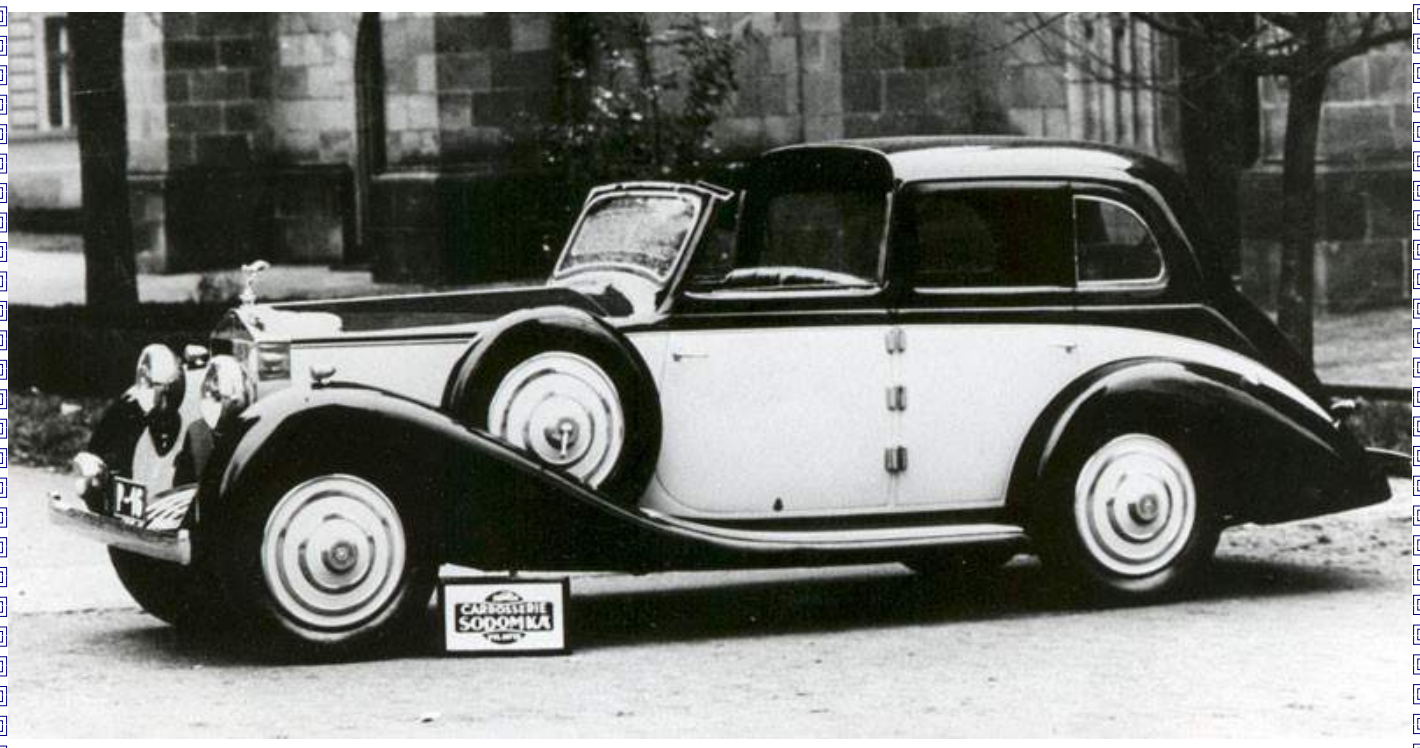
I v době strávené ve vazební věznici měl Josef Sodomka stále nové nápady a kreslil si návrhy nových typů karoserií. Tyto návrhy mu však byly zabaveny a sám jejich autor byl obviněn z úmyslu propašovat je z věznice. Rozsudkem okresního soudu v Pardubicích 8. prosince 1951 byl uznán vinným a odsouzen k odnětí svobody na 3 roky a peněžitému trestu 50 000 Kčs. Po odvolacím líčení u krajského soudu 24. března 1952 byl jeho trest snížen na 2 roky a 5 měsíců.

Po propuštění z vězení nemohl získat zaměstnání v okruhu svého bydliště, proto dojížděl až do vzdáleného Mnichova Hradiště, kde pracoval jako konstruktér a zkušební technik v podniku Liaz. Ironií osudu bylo, že autor mnoha nádherných automobilů nakonec vlastnil pouze plátěnou tříkolku Velorex. Zemřel 9. února 1965 a o čtyři dny později byl pochován na vysokomýtském hřbitově.

Od kočáru k „Arizoně ročníku“ 1940 bylo třeba urazit pětačtyřicet nelehkých let.

Kromě domácích značek Sodomka „oblékl“ mj. i tento Rolls- Royce

známé osobnosti DpS Kubešova
vvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvwwwwwwwwwwwwwwwwwvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvv

Přečetli jsme za vás …
vvvv

Turnaj v ruských kuželkách.

Zahrát si za námi přijeli i obyvatelé z DpS Kubešova.

Vítězové si přebrali ceny, medaile i diplomy.

Promítání s paní Miluškou Mrvkovou.

Canisterapie.

Kuželky se studenty.

Srdce na dlani, Jihlava - přednáška pana Františka Novotného.

Narozeninová kavárnička – hudba: Víceňáci.

Hra – suchý pétanque.

Následovala hra na harmoniku.

Trénink paměti + hra Bingo ve spolupráci se studenty.

Beseda o dravcích – zde je celá čtveřice, která se nám předvedla:

Sýček

Sova pálená

Poštolka

Výr velký

Všichni si mohli dravce pohladit, nebo i chvíli podržet.

Bobrůvanka přijela zahrát až ze Žďárska

Mezi gratulanty, kteří přišli popřát paní Pacolové ke krásnému výročí, byl i pan Šimeček.

Pan Korec je známý chovatel dravců a jeho přednáška všechny zaujala.

Každý si chtěl aspoň sáhnout.

Turnaj v „člověče, nezlob se“ a v kuželkách.

Rekordy, zajímavosti, kuriozity ……
ppppppp

Rekordy, zajímavosti, kuriozity ……
pppppp

Trénink paměti
nnnn

Trénink paměti
nnnn

V únoru oslaví své narozeniny:

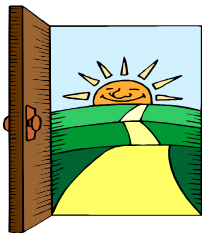
paní Pátková Vlasta
paní Kratochvílová Marie
paní Schneebaumová Zdeňka
paní Stáňová Anna
paní Železná Zdenka
paní Pejčochová Jiřina
pan Novotný Miloš
paní Kadlečíková Milena
paní Šulcová Milada
pan Bartl Eduard, Ing.

Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.

Vítáme nové obyvatele:

paní Švaříčkovou Růženu
paní Moudrou Olgu
pana Malce Františka, Ing.

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili:

paní Dvořáková Marta
paní Pušová Božena
pan Sochna Karel
paní Hamršmídová Helena
pan Čtvrtečka Pavel

ccccccc

cccccc